

BUNCLER KAZIMIERZ] 10Δ wes t*ł*
/1926 - 1945/, pseud. "Mik"] 10Δ zw

I

Urodzony 29 września 1926 r. jako syn Kazimierza i Felicji z Wielinków. Ojciec służył zawodowo w Wojsku Polskim, w Korpusie Ochrony Pogranicza w stopniu majora i podczas kampanii wrześniowej dostał się do niemieckiej niewoli.

Od 1938 r. uczęszcza do gimnazjum im. A. Mickiewicza w Wilnie. Uczestniczy w strajku szkolnym w grudniu 1939 r., który był formą protestu młodzieży gimnazjalnej przeciwko zwalnianiu polskich nauczycieli i zastępowaniu ich Litwinami. Małą maturę zdobywa na tajnych kompletach nauczania w 1942 r. Pomagając samotnej matce pracuje w fabryce jako szlifierz obróbki drewna działając równocześnie w harcerskiej organizacji konspiracyjnej. W styczniu 1944 r. dołącza do → 3 Brygady Partyzanckiej dowodzonej przez por.-kpt. → "Szczerbca" /Gracjan Fróg/ i zostaje przydzielony do zwiadu konnego, a następnie szwadronu kawalerii tejże Brygady. Uczestniczy w prowadzonych przez nią walkach pod Szumskiem, Czarnym Borem, Trokami, Niemieżem, Jaszunami, Pawłowem i Murowaną Oszmianką oraz w zasadzkach na drogach komunikacyjnych nieprzyjaciela. 35 maja przeniesiony do → Oddziału Rozpoznawczego Komendanta Okręgowego → "Eugen. Wilka" /płk. Aleksander Krzyżanowski/, gdzie pełni funkcję sekcyjnego w 1 plutonie kawalerii w stopniu kaprala. Wyróżnia się w paru udanych zasadzkach, a szczególnie w napadzie ogniowym na szosie lódzkiej 3 lipca 1944 r. przyczyniając się walnie do sukcesu plutonu i zdobycia działka panc. z amunicją i wielu sztuk broni. Przewidziany do odznaczenia Krzyżem Walecznych nie zrealizowanego z uwagi na dalszy dramatyczny przebieg wydarzeń. Uczestniczy w walkach o Wilno w ramach operacji "Ostra Brama". Unika rozbrojenia 17 lipca i wspólnie z grupą żołnierzy ORKO podejmuje marsz w kierunku Warszawy poprzez puszcze Rudnicką i Grodzieńską /Ruską/. Grupa ta w skrajnie trudnych warunkach dociera nad Niemen, w pobliże linii frontu, gdzie zostaje podstępnie rozbrojona przez NKWD i "Internowana" w obozie w Druskiennikach. Pod koniec sierpnia B. ucieka z transportu kolejowego jadącego na północ, wraca do Wilna, gdzie wskazuje por. → "Groma" /Władysław Kitowski/ organizuje pluton konspiracyjny i gromadzi broń. Pod koniec września podejmuje decyzję doprowadzenia do Oddziału Samoobrony czynnej ppor. → "Jura" /Hieronim Piotrowski/ towarzysza broni z 3 Brygady i ORKO → "Johana", uczestnika wspólnego marszu do Warszawy, dezertera z Wehrmachtu, Alzateczyka, którego z uwagi na wzmagające się represje NKWD coraz trudniej ukrywać. Upřednio pomaga "Johanowi" w ucieczce z transportu i ukrywa go. W trakcie dochodzenia do oddziału na skraju Puszczy Nalibockiej napotyka patrol NKWD. Osłaniając ogniem odwrót "Johana" /który 30 września dociera do "Jura" ranny /?/ wpada w ręce NKWD i odtąd ślad po nim ginie. Jego ojciec po powrocie z oflagu do Łodzi podejmuje poszukiwania syna poprzez ambasadę polską w Moskwie, skąd wielokrotnie otrzymuje pisma informujące, że Kazimierz Buncler jest na liście uwięzionych i internowanych przewidzianych do repatriacji. 17 stycznia 1957 r. Polski Czerwony Krzyż zawiadamia rodziców, w oparciu o dane Radzieckiego Czerwonego Krzyża, że syn Kazimierz zmarł 17 listopada 1945 r. w więzieniu ZSRR.

Zygmunt Kłosiński] 6Δ

12c

KAZIMIERZ B U N C L E R ps. "MIK"

(1926-1945)

Urodził się 29 września 1926 r. jako syn Kazimierza i Felicji z Wielinków. Ojciec jego służył zawodowo w Wojsku Polskim, w Korpusie Ochrony Pogranicza w stopniu majora i podczas kampanii wrześniowej dostał się do niewoli niemieckiej. ~~Kazimierz~~ Od 1938 r. ^{B.} uczęszczał do gimnazjum im. A. Mickiewicza w Wilnie. Uczestniczył w strajku szkolnym w grudniu 1939 r., który był formą protestu młodzieży gimnazjalnej przeciwko zwalnianiu polskich nauczycieli i zastępowaniu ich Litwinami. Małą maturę uzyskał ^u na tajnych kompletach nauczania w 1942 r. Pomagając samotnej matce pracuje w fabryce jako szlifierz obróbki drzewa działając równolegle w harcerskiej organizacji konspiracyjnej. W styczniu 1944 r. dołącza do 3. Brygady Partyzanckiej dowodzonej przez por.-kpt. "Szczerbca" (Gracjan Fróg) i zostaje przydzielony do zwiadu konnego, a następnie szwadronu kawalerii ¹⁹⁴² brygady. Uczestniczy w walkach brygady pod Szumskiem, Czarnym Borem, Trokami, Niemierzem, Jaszunami, Pawłowem i Murowaną Oszmianką oraz w zasadzkach na drogach komunikacyjnych n-pla. 15 maja przeniesiony do Oddziału Rozpoznawczego Komendanta Okręgów "gen. Wilka" (płk Aleksander Krzyżanowski) pełniąc funkcję sekcyjnego w 1. plutonie kawalerii w stopniu kaprala. Wyróżnia się w paru udanych zasadzkach, a szczególnie w napadzie ogniowym na szosie lidzkiej 3 lipca 1944 r. przyczyniając się walnie do sukcesu plutonu i zdobycia działka panc. z amunicją i wielu sztuk broni. Przewidziany do odznaczenia Krzyżem Walecznych nie zrealizowanego z uwagi na dalszy dramatyczny przebieg wydarzeń. Uczestniczy w walkach o Wilno w ramach Operacji "Ostra Brama". Unika rozbrowienia 17 lipca i wspólnie z grupą żołnierzy ^{ORKO} podejmuje marsz w kierunku Warszawy poprzez puszcze Rudnicką i Grodzieńską (Ruską). Grupa w skrajnie trudnych warunkach dociera nad Niemen, w pobliże linii frontu, gdzie zostaje podstępnie rozbrowiona przez NKWD i "internowana" w obozie w Druskiennikach. Pod koniec sierpnia ucieka z transportu kolejowego idącego na północ, ~~ale~~ wraca do Wilna gdzie na rozkaz por. "Groma" (Władysław Kitowski b.d-ca ORKO) organizuje pluton konspiracyjny i gromadzi broń. Pod koniec ^{wrzesnia} ~~wrzesnia~~ podejmuje decyzję doprowadzenia do oddziału samoobrony czynnej ^{dowodzonego przez} ppor. "Jura" (Hieronim Piotrowski) towarzysza broni z 3. Brygady i ORKO, uczestnika wspólnego marszu "na Warszawę", dezertera z Wehrmachtu-Alzeczyka - "Johana", którego z uwagi na wzmagające się represje NKWD coraz trudniej ukrywać. Wcześniej "Mik" ^{aga} pomógł "Johanowi" w ucieczce z transportu i ^{ukrywa} zamianował go. W trakcie domarszu do oddziału, na skraju Puszczy Nalibockiej napotyka na patrol NKWD. "Mik" osłaniając ogniem odwrót "Johana" (który dociera do "Jura" 30 września) wpada ranny (?) w ręce NKWD i odtąd ślad po nim ginie. Ojciec "Mika" po powrocie z oflagu do Łodzi podejmuje poszukiwania syna poprzez ambasadę polską w Moskwie skąd wielokrotnie otrzymuje pisma, informujące, że jest on na liście uwięzionych i internowanych przewidzianych do repatriacji. 17 stycznia 1957 r. Polski Czerwony Krzyż zawiadamia rodziców, w oparciu o dane Radz. Czerw. Krzyża, że syn Kazimierz zmarł 17 listopada ¹⁹⁴⁵ w więzieniu ZSRR.

opracował Zygmunt Kłosinski, "Huzar", "Dare"
żołnierz 3. Brygady ORKO